

Gizli Kubbe

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Kubbe

Yavuz DEMİRKİRAN

Yağmur ormanının zemininin çok yukarısında, sisin en yüksek ağaçların etrafında kıvrıldığı yerde, Sloane adında küçük bir tembel hayvan yaşırdı. Sloane'in yumuşak, açık kahverengi tüyleri, krem rengi bir yüzü ve nazık kahverengi gözlerinin etrafında koyu lekeleri vardı. Her sabah Sloane bir dal boyunca yavaş ve emin adımlarla sürünürdü, yanında yapraklardan örülmüş küçük bir çanta sallanırdı. Ağaçların tepesi onun eviydi ve Sloane her yaprağı, her sarmaşığı bilirdi.

Sisli bir sabah Sloane yeni bir şey fark etti. Her zamanki dalların çok ötesinde, örümcek ipliği kadar ince bir halat köprü sallanıyordu. Sloane burada daha önce hiç köprü görmemişti. Merak, bir tüy gibi gıdıkladı. Sloane uzun, kıvrık pençeleriyle bir sonraki dala uzandı ve tırmanmaya başladı. Yağmur ormanı her yerde uğulduyor ve vızıldıyordu.

Sloane bir yaprak perdesinin arasından baktı ve uykulu, küçük bir şaşkınlık sesi çıkardı. En yüksek dallarda koca bir köy saklıydı! İnce dallardan ve yosundan yapılmış küçük kulübeler gövdeleri sarmıştı. Sarmaşık ve halat köprüler ağacı ağaca bağlıyordu. Kuşlar, maymunlar ve böcekler günlük işlerine koşturuyordu. Sloane hayatında bu kadar hareketli ve bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Genç bir örümcek maymunu aşağı sallandı; parlak siyah tüyleri parlıyor, parlak kehribar rengi gözleri kocaman açılmıştı. "Merhaba! Ben Pip," dedi, kırmızı atkısı dalgalanarak. "Gizli köyümüzü buldun!" Sloane yavaş, uykulu bir gülümsemeyle gülümsedi. Pip konuşurken uzun kuyruğu bir dala dolanmıştı. Sloane'e kulübeleri ve kıvrıla kıvrıla giden köprüleri gösterdi. "Burada herkes herkese yardım eder," dedi Pip gururla.

Sonra Belediye Başkanı Fern, yaşlı bir tukan, kanat çırparak yanlarına geldi. Büyük turuncu gagası parlıyor, yuvarlak ahşap gözlükleri yüzüne oturmıştı. Beyaz göğsünün üzerinden mor bir kuşak geçiyordu. "Hoş geldin, küçük tırmanıcı," dedi sıcak bir sesle. "Köyümüz gizli ve güvende kalıyor çünkü hep birlikte çalışıyoruz." Sloane başını salladı, kendini küçük ama mutlu hissetti. Köy, yaprakların içine sığınmış bir aile gibiydi.

O gece rüzgâr inlemeye başladı. Yağmur, yapraklara küçük davullar gibi vuruyordu. Büyük bir fırtına yağmur ormanından geçti, her dalı sarstı. Sloane bir gövdeye sıkıca tutundu ve bekledi. Köprüler karanlıkta gıcırdadı ve sallandı. Bütün ağaç tepesi sanki nefesini tutmuştu.

Sabah köy, kırılmış köprülerden oluşan bir karmaşayla uyandı. Halatlar kopmuş, sarmaşık kalaslar rüzgârda sallanıyordu. Bazı hayvanlar bir tarafta, bazıları diğer tarafta mahsur kalmıştı. "Eyvah," dedi Pip, kehribar rengi gözleri endişeliydi. Sloane kırık köprülere baktı ve içinde hafif bir sızı hissetti.

Belediye Başkanı Fern yüksek bir dala kondu. "Köprüleri onarmalıyız," dedi, "ama yapılacak çok şey var." Herkes aynı anda konuşmaya başladı ve kimse kimseyi dinlemedi. Maymunlar halatlar yüzünden tartıştı. Kuşlar dallar yüzünden çekişti. Sloane sessizce izledi, yavaş ve dikkatli düşünceler içindeydi. Başlamanın daha nazik bir yolu olmalıydı.

"Belki işleri paylaşabiliriz," dedi Sloane yumuşak bir sesle ve herkes duymak için sustu. "Kim düğümlerde hızlıdır? Kim sarmaşık taşıyabilir? Kim karanlıkta görebilir?" Pip elini kaldırdı. Lumi adında bir böcek parlak bir şekilde ışıldadı. Yavaş yavaş hayvanlar başlarını sallamaya başladı. Sloane küçük yaprak çantasını açtı ve bir plan çizmek için bir yaprak çıkardı.

Pip dallar boyunca kořtu, her ağaca mesaj taşıdı. Güçlü maymunlar aşağıdan uzun sarmaşıkları çekip yukarı taşıdı. Kuşlar sarmaşıkları sıkı, düzgün düğümlere ördü. Küçük böcekler eski kırık halatları kemirdi. Sloane yavaş ama emin adımlarla ilerledi, her düğümü kontrol etti ve herkese gülümsedi. Parça parça, ilk köprü büyümeye başladı.

Güneş alçaldı ve köy karanlığa gömüldü. "Düğünleri göremiyoruz!" dedi endişeli bir kuş. Sonra küçük turkuaz böcek Lumi, parlayan sarı benekleriyle uçarak yukarı geldi. Meşe palamudu kabuğundan şapkası, halatlar boyunca hızla ilerlerken sallandı. "Beni takip edin!" diye seslendi. Her düğümü küçük bir fener gibi aydınlattı ve iş devam etti.

Bütün gece hayvanlar birlikte çalıştı. Maymunlar sarmaşık uzattı, kuşlar düğüm attı ve Lumi parlak bir şekilde ışıldadı. Sloane'in nazik sesi herkesi sakin tuttu. "Yavaş olan düzgündür, düzgün olan güçlüdür," dedi Sloane, dikkatle bir düğüm atarak. Köprüler yeniden ağaçtan ağaca uzandı. Sabah güneşi doğduğunda köy, mutlu ve yorgun bir tezahürat yaptı.

Belediye Başkanı Fern sıcak bir kanat çırpışıyla Sloane'in yanına kondu. "Herkesin verecek bir şeyi olduğunu görmemize yardım ettin," dedi. "En yavaş yardımcı bile yolu gösterebilir." Sloane, o nazik yüzün krem rengi tüylerinin altında kızardı. Pip sevinçle daireler çizerek sallandı ve Lumi küçük bir yıldız gibi parıldadı. Köy, hareketli ve mutlu seslerle doldu.

O akşam bütün köy, ağaçların tepesinde bir şölen için toplandı. Yaprak tabakları mango dilimleri ve ballı kavunla doldu. Pip kırmızı atkısını fiyonk yapmıştı ve Belediye Başkanı Fern küçük bir meşe palamudu kadehini kaldırdı. "Takım çalışmasına!" diye seslendi. "Takım çalışmasına!" diye herkes tekrarladı ve dallar kahkahalarla çınladı. Sloane tatlı nektardan yudumladı ve her yeri sıcacık hissetti.

O günden sonra Sloane gizli köye sık sık gitti. Köprüler rüzgâra ve yağmura dayandı. Yeni sorunlar çıktığında hayvanlar yaprak çantalı nazik tembel hayvanı hatırladı. İş paylaştılar ve iş hafifledi. Sloane dalların yükseklerinde sessiz bir gerçeği öğrendi: yavaş ve küçük yardımcıları büyük bir fark yaratabilir.

Ve eęer sisli bir sabah en yksek aęaęlara bakarsanız, sallanan bir halat kpr grebilirsiniz. Kırmızı bir atkının parıltısını ya da sarı beneklerin ıřıltısını grebilirsiniz. Ve belki de yavař, uykulu bir glmsemeyle glmseyen, dal dal ilerleyen kk, yuvarlak bir tembel hayvan fark edebilirsiniz. Herkes yardım ettięinde herkes hoř karřılanır.